

DOOR GERARD VAN DUINEN

La Chicana, tango zonder clichés

sieke tangos en nieuwe composities van Estol.

De nog ongepolijste muziek uit de *Guardia Vieja*, de tango van vóór 1925, is een belangrijke inspiratiebron voor de band. Stukken die op gevoel zijn geschreven, teksten die de rauwe kant van het nachtleven beschrijven, tango die dicht bij het rock 'n' roll gevoel staat. De spontaniteit en het humoristische melodrama in de teksten spreekt ze meer aan dan de verfijning die wordt ingezet door de getrainde muzikanten uit de jaren '40 en daarna.

De eerste cd *Ayer hoy era mañana* (gisteren was vandaag morgen) komt uit in 1997. Het stemgeluid van Dolores Solá valt direct op: ongekwast, warm en expressief. Geen vrouwenstem die we bij tango gewend zijn of we moeten terug naar de jaren '30. Solá heeft de subtiliteit van Nelly Omar en Mercedes Simone en de expressiviteit van Tita Merello, al zing ze natuurlijk beter dan laatstgenoemde. Het geluid van de dwarsfluit is op de eerste cd nogal penetrant aanwezig, wat de toch al wat uitgekauwde milongas *El Esquinazo* en *El Porteño* erg melig maakt.

Het repertoire bestaat voor de helft uit bekende of minder bekende tangos van voor 1945, zoals *Por una Cabeza* en *Tinta Roja* en voor de helft uit nieuwe composities, voornamelijk van Estol. Met name de milonga *Baldosa Floja* en het verrukkelijke walsje *La Marilyn* zijn meer dan veelbelovend.

Op de cd *Un giro extraño* (een vreemde wending) uit 2000 heeft de groep haar definitieve vorm gevonden. Vanaf het vervreemdende intro van *La Bestia Potenciada* tot het tot een soort samba getransformeerde stuk van Bach in de ghost-track, staat deze cd bol van frisse ideeën en heerlijke muziek. Bij een eerste beluistering moest ik denken aan het naïeve raffinement van Manu

Chau, maar deze plaat heeft meer lagen. *La Chicana* is nog steeds een trio, maar door het inzetten van een klein leger gastmuzikanten is de sound heel breed geworden. De plaat is (door Estol) als een popplaat geproduceerd en klinkt rijk en vet.

De muzikale connectie met de *guardia vieja* is losgelaten en op *Fuegos Artificiales* na, staan er geen oude tango's op deze cd. Het leeuwendeel van de stukken is geschreven door Acho Estol, maar er zijn ook composities van Juan Cedron en Alfredo Rubin. Een sleutelnummer is *Los años de joda de Anibal*, een cover van Tom Waits' *Franks wild years*. Simpel gearrangeerd als milonga campera, met een gesproken tekst van rockster Ariel Prat, geeft dit precies de sfeer die *La Chicana* zoekt: mysterie, de zelfkant van de maatschappij en een warme sound. En de manke stijl van Waits heeft duidelijk invloed op de band gehad.

Acho Estol is een begenadigd liedjesschrijver. Zijn stukken hebben sterke hooklines, stukken melodie die je na één keer horen niet meer vergeet. De akkoordprogressies die hij schrijft zijn niet gebruikelijk in tango en komen uit de pop, maar werken perfect. Hij beheerst de ritmes van de tango, maar gebruikt gretig polka, chamamé, batacuda, forró of wat voor Zuid-Amerikaans ritme hij maar tegenkomt.

Zijn teksten vermijden elk cliché van de tango. Geen gezeur over onvervulde liefde, of vette nostalgie. Estol schrijft over de jeugdbendes van begin jaren '70, over mislukte zelfmoordpogingen of over een chinese pop. Hij gebruikt andere beelden dan de klassieke tangodichters: "In een café in de Calle Lambraré ontmoette ik je, jij vreemd wezen. Je ontdeed je van een kakkerlak die aan het ochtendgloren ontsnapt was", schrijft hij aan het begin van *Un giro extraño*. In *El apagón*: "Je blik is als een olievlek op zee, je haar het gekreun van de zon." Humor en een vleugje surrealisme in de teksten

Het afgelopen jaar heb ik een serie artikelen over *La Guardia Joven* geschreven, jonge muzikanten die de tango hun eigen draai proberen te geven. Dit waren allemaal muzikanten die zich min of meer netjes aan de conventionele grenzen van het genre houden. Zelfs de wildebrassen van Fernandez Fierro begeven zich muzikaal niet ver buiten de traditionele paden. Maar er zijn natuurlijk ook muzikanten die tango op een veel vrijere manier benaderen en ook buiten het geijkte idioom spelen. *La Chicana* is daar het leukste voorbeeld van

De afgelopen jaren is een aantal Argentijnse rockers overgestapt naar tango. Daniel Melingo bracht zijn nieuwe cd uit op het Parijse label van Gotan Project-oprichter Eduardo Makarov en hij toert regelmatig in Europa. Omar Mollo, 'rocanrol'-ster op leeftijd, imiteert nu Roberto Goyeneche en speelt met Carel Kraayenhof in de Nederlandse theaters. Gitarist Acho Estol en zangeres Dolores Solá hadden nog geen imposante rockcarrière achter de rug toen ze in 1995 *La Chicana* oprichtten.

"Toen ik een jongetje was speelde ik rock, maar ik probeerde ook de gitaren van Gardel te imiteren. Dat waren twee verschillende werelden. Nu passen beide in mijn leven, zonder dat ik het

gevoel heb dat ik de tango met brute kracht moet moderniseren", zegt Estol, die qua uiterlijk meer in een popband dan in een tangogroep past. Begin jaren '90 werkte Dolores Solá onder meer als actrice: "In deze periode waren we te oud voor de popmuziek en te jong voor de tango."

La Chicana begint als trio met Juan Valverde (fluit en klarinet) als derde lid. Een chicane is natuurlijk een kunstmatige bocht op een racecircuit, maar in het Lunfardo staat het voor het misbruik maken van de regels binnen de wet, het uitbuiten van vormfouten. Het trio, aangevuld met een percussionist, treedt op in de milongas van Buenos Aires met een repertoire van klas-

www.shoes2dance.com

Fabienne
dance shoes

TO ORDER:
PHONE: +31 6 15 30 70 94
info@shoes2dance.com

Wij zijn gespecialiseerd in:

Handgemaakte **Tango**, flamenco
en salsa schoenen

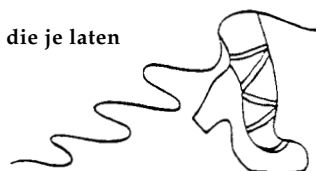
Ruime sortering

Diverse accessoires

Openeningstijden:
di. t/m za 11.00 - 18.00 uur

Flamante

Schoenen die je laten
dansen

Singel 180
1015 AJ Amsterdam
tel: 020 - 422 39 50
fax: 020 - 683 33 54

Tango Belvédère

in Cerbère aan de Middellandse Zee

8 - 14 en 14 - 20 oktober

Carla Somer en Oliver Kruse

Kijk op de website voor meer informatie

www.carlasomer.nl

030 2312151

Carla Somer

Een Nederlandstalige cursus
aan de voet van de Pyreneeën

€ 380 - 575 p/wk all in

Vlieg voordelig op Girona
of kom per TGV.
Trein stopt voor de deur.

sluiten perfect aan op de losse sfeer van deze
plaat.

In 2003 verschijnt *Tango Agazapado*. Deze cd
ligt in het verlengde van de vorige, al is de pro-
ductie nog een slag verfijnder. Estol is nu naast
componist, gitarist, arrangeur en producer ook
actief als opnametechnicus. Hij vult de sound
met een scala aan instrumenten, waaronder
charango, kazoo, duimpiano en chong-luan en
met een heleboel gastmuzikanten natuurlijk. De
cd is heel afwisselend, heeft swingende, bijna
zomerhit-achtige nummers zoals *Chamarrita
del chamán* en prachtige ingetogen liedjes zoals
Muñequita china. Dolores Solá zingt beter dan
ooit en de klassieke tango *Callejera* verdwijnt na
één keer draaien dezelfde dag niet meer uit mijn
hoofd. De plaat is een eenheid, ook al staan er
extremen op, als het vervreemdende *Franken-
stein* en een cover van Bertolt Brecht en Kurt
Weill *La mujer del soldado*.

De rebellerige en 'noisy' tango slaat aan. De groep
groeit uit tot kwintet en speelt in alle fatsoenlijke
tangoclubs in Buenos Aires, zoals Club del Vino en
Torquato Tasso, maar ze spelen ook diverse toeristi-
sche tangoshows. Ze treden op in Senegal, Berlijn,
China en Singapore en toeren regelmatig door
Spanje en Duitsland. Ze staan centraal in de lange
documentaire *Tango: un giro extraño* van regis-
seuse Mercedes García Guevara, die in Argentinië
juichende kritieken krijgt. De film ging onlangs op
het 4D Tangofestival in Eindhoven in Europese pre-
mière, maar wordt niet regulier uitgebracht.

Het wordt niet alleen tijd dat La Chicana eens in
Nederland komt (en dan lijkt bijvoorbeeld Paradiso
een betere locatie dan het statige Tropenmuseum)
maar ook zou een nieuwe plaat op zijn plek zijn. Ik
ben nieuwsgierig naar de groei van Acho Estol als
muzikant en tekstschrijver. Op *Tango Agazapado*
is hij al zoveel subtieler geworden. In *Ayer hoy era
mañana* (inderdaad de titel van de eerste cd) schrijft
hij op een vrolijk aandoend, Mexicaans ritme over
het ongemerkt voortschrijden van de tijd en de
onmogelijkheid dingen te bereiken: "De revolutie is
uitgesteld (...) de commandant is gepensioneerd, de
Molotov is een vaas in mijn venster. En het venster
verplicht ons te kijken, en de blik verplicht ons na
te denken, en de gedachte verplicht ons te vragen,
en de vraag is niet te beantwoorden."

9° Festival International Tango Argentino TARBES - France 22-27 August 2006

MAESTROS Juan Carlos Copes et
Johana Copes
Sergio Cortazzo et
Lorelana De Brasi
Manolo El Gallego et
Martha Anton
Vitor Costa et
Margareth Kardosh
Eric Muller et
Jeusa Vasconcelos
Claudia Rosenblatt
Joseba Pagola et
Bakartxo Arabaolaza
Gustavo Gomez et
Maria Belen Giachello

Orchestra Tipica SILENCIO
HYPERION
Sexteto MENOR
Duo Maguna Trosman
Duo Valejo Henri

3 free open air milongas
9 apero-tangos in bars
Dance, Voice, Music classes
2 SHOWS + Milonga

Office de Tourisme
3 cours Gambetta
65000 TARBES
33 5 62 51 85 43
http://tanguendo-ibos.net

Payment Online